

Zpravodaj

8/2003
Listopad

**Pardubických farností
sv. Bartoloměje a sv. Václava**

Vydává Římskokatolický farní úřad v Pardubicích

OBSAH

ZE ŽIVOTA

FARNOSTI str. 2-4

- Stavební deník opravy pardubické fary III
- Farní adventní den 2003
- Psychologie růžence
- Prázdniny na Vesmíru

VZDĚLÁVÁNÍ str. 5-6

- ThDr. Jiří Doležal - přednáška
- Příprava na svátost biřmování
- Informace o přednášce ThDr. Jana Roskovce
- Prosba

VZDĚLÁVÁNÍ str. 7

- IV. celostátní setkání katechetů
- Povídka
- Blíží se doba adventní

ZNÁME JE? str. 8

- Marie Metelková

DUCHOVNÍ HUDBA str. 9

- Občasník pro duchovní hudbu č. 15
- Setkání ministrantů

SALEZIÁNSKÉ

STŘEDISKO str. 10

- Akce v měsíci listopadu

SKAUTSKÉ Hnutí str. 10

- Termíny schůzek

CHARITA - MISIE str. 11

- Dům pokojného stáří v Rosicích nad Labem

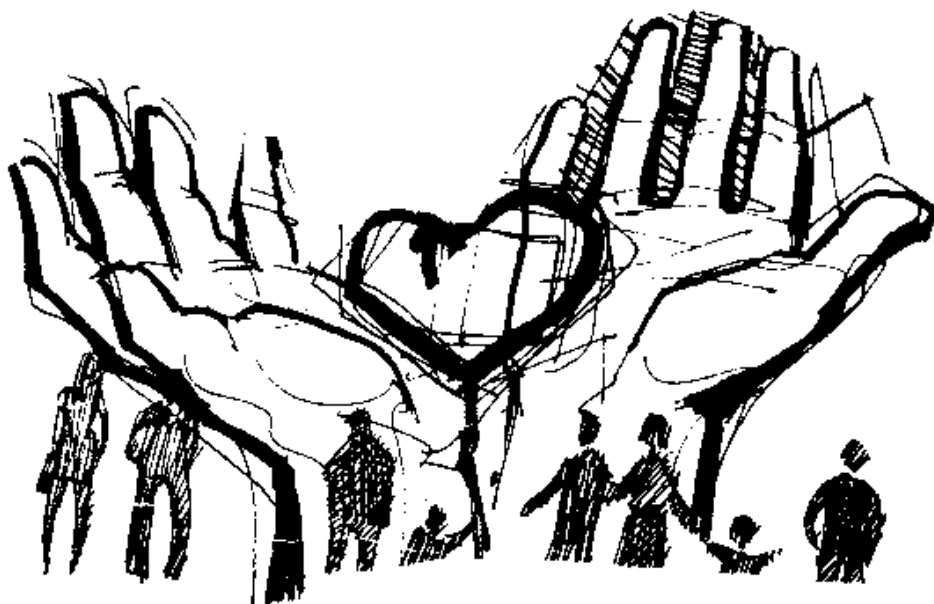
KALENDÁŘ str. 12

- Poděkování
- Pro zasmání

Je opravdu jediný? (Mk 12, 28-34)

Hospodin je jediný. My jsme někdy spleteni tím, jak se modlíme Desatero, kde říkáme: „V jednoho Boha věřiti budeš.“ Zdá se nám, že to přikázání snadno splníme. Vždyť přece věříme, že Bůh je jeden, že je ve třech osobách. Ale tady se říká něco jiného.

Hospodin je jediný. Nic jiného není. Jenom On. Všechno ostatní je odvozeno od Něho. Je pro mě Bůh jediný? Anebo ho stavím mezi jiné důležité a potřebné hodnoty v mém životě?

Je-li Bůh v mém životě jediný Pán, jediná Hodnota, jediná Existence, pak vím, že na Něm závisí můj život. A pak jsem ochoten všechno ztratit, obětovat, pominout, protože On je jediný v mém životě, který má cenu, který má význam a který má smysl. Všechno ostatní je bez Něho marné a zbytečné. A také všechno ostatní s Ním je marné a zbytečné, protože mně stačí On, který je Jediný.

Dávejme si tedy pozor na první a nejdůležitější přikázání. Je Hospodin skutečně Jediný v mém životě? Je jedinou Hodnotou, Skutečností, Radostí, ke které se obrací mé srdce, můj rozum? Co stavím na stejné místo, do stejné výše jako svého Boha, který má být Jediný?

Salesiáni

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

STAVEBNÍ DENÍK OPRAVY PARDUBICKÉ FARY III

1) Venkovní práce:

Železobetonové obrubní pásy, spojující mikropiloty kolem západní části budovy, jsou již ze 2/3 provedeny. Práce na poslední části budou zahájeny začátkem listopadu za spoluúčasti archeologů.

2) Práce v interiéru:

V rekonstruované části objektu se již topí, je dokončena vzduchotechnika, provádí se montáž výtahu, která bude probíhat cca 4 týdny.

Obkládají se sociální zařízení a osazují se dveře. Jsou již nakoupena nová osvětlovací tělesa.

FARNÍ ADVENTNÍ DEN 2003

Milí farníci,

podobně jako v minulých letech Vás také letos srdečně zveme na začátku adventní doby na Farní adventní den naší farnosti.

Přijďte posedět, odpočinout si a nechat v sobě rozeznít struny předvánoční doby. Budete mít příležitost k poslechu hudby, zazpívat si a zamyslet se nad uplynulým rokem. Na každého z Vás také čeká občerstvení a malý dáreček.

Jako každý rok Vás také při tomto letošním setkání prosíme o příspěvek k zajištění prostředků na již 7. školní rok pro našeho farního sirotka **Jeanu Pierre Twagirumukiza** ze **Rwandy**, o kterého pečujeme v rámci ADOPCCE SRDCE (školné a výživné - jedná se asi o 7.000,- Kč). Dostali jsme od něj dopis, kde s radostí a vděčností děkuje všem svým dobrodincům - tedy i Vám všem - za pomoc, která mu umožňuje studovat.

Náš **Farní adventní den**

se koná

v sobotu 6. prosince 2003

od 10 do 17 hod.

**v Salesiánském středisku mládeže,
v nové přístavbě v přízemí - vchod přes dvůr
(bezbariérový vstup).**

Opět Vás prosíme, milí farníci, abyste pomohli zajistit tento FARNÍ ADVENTNÍ DEN. Prosíme Vás o pomoc s občerstvením - vítané jsou koláče, drobné cukroví, chlebičky, ovoce atd.

Občerstvení můžete donést k Salesiánům, kde budeme náš Farní adventní den připravovat:

v pátek 5. prosince, 16 - 18 hod.

nebo v sobotu 6. prosince, ráno od 8, 30 hod.

Všechny Vás srdečně zveme
a těšíme se na setkání s Vámi.

Za farní společenství

L. Moriová, manželé Jiroutovi a manželé Matyášovi

PSYCHOLOGIE RŮŽENCE

(z časopisu NOVÉ MĚSTO)

Může zdánlivě jednotvárná modlitba oslovit dnešního člověka? A může „věda o duši“ pochopit její skrytý význam? Pokusím se o odpověď.

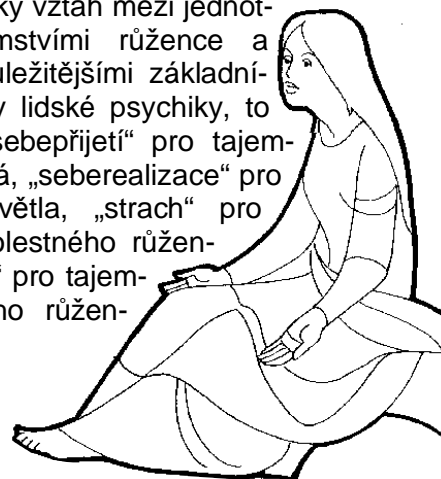
Dvě nejběžnější formy modlitby jsou „prosba“, tedy prosit o něco pro sebe, a „přimluva“, která znamená žádat něco pro druhé. Modlitba růžence předpokládá oba tyto významy, ale její poněkud členitá struktura způsobuje, že se jeví jako dost „rituální“ modlitba, ačkoli ne „rituálová“.

Rituálové modlitby jsou nepravé modlitby, motivované strachem, pověrami a mentalitou magie. Rituální modlitby mají úplně jiný cíl – především vyjmout toho, kdo se modlí, z podmínek izolovaného jedince a zapojit do něčeho většího než je on sám. Přesáhnout sebe sama a spojit se s širší realitou je v souladu s teologií hlavní cíl rituální modlitby. V konkrétním případě růžence je cílem jeho přesažnosti být duchovně spojeni s větší skutečností, kterou je Panna Maria, která dává život našemu opravdovému „já“, kterým je Ježíš.

Vedle těchto duchovních závěrů a při hlubším poznání - díky vhodné psychologické analýze - co je na modlitbě růžence specifické, jsem narazil na řadu tak zvláštních a existenciálně výstižných závěrů, které mi dodatečně umožnily znovu objevit neobyčejnou krásu a hloubku této modlitby. Setkal jsem se především s pozoruhodnou „psychologií vývoje a dospívání“. V radostných tajemstvích se rozvíjí psychologie dětského věku, v tajemstvích světla psychologie dospělého věku, v bolestných tajemstvích psychologie zralého věku a ve slavných tajemstvích psychologie období po smrti.

Ale nejzajímavější závěr byl, že existuje zvláštní blízký vztah mezi jednotlivými tajemstvími růžence a čtyřmi nejdůležitějšími základními problémy lidské psychiky, to znamená „sebepřijetí“ pro tajemství radostná, „seberealizace“ pro tajemství světla, „strach“ pro tajemství bolestného růžence a „touha“ pro tajemství slavného růžence.

(pokračování
příště)

PRÁZDNINY NA VESMÍRU

Poslední říjnový víkend a na něj navazující podzimní prázdniny přímo vybízely k hledání odpovědi na otázku: Kterak smysluplně strávit následujících 5 volných dní? Z možností, jež se naskytly, jsme si my, skupinka pardubické farní mládeže, vybrali pobyt na DCŽM Vesmír v Deštném v Orlických horách. Dlužno podotknout, že se o této variantě hovořilo již delší dobu, takže jsme plni očekávání v páteční podvečer dorazili na naše "přechodné bydliště" do Deštného.

Program byl pestrý: celý víkend byl tematicky zaměřen na ušlechtilý projekt "Středoevropských katolických dnů" - v pracovních skupinkách jsme připravovali prezentace jednotlivých států začleněných do tohoto společného díla, především z pohledu života katolické církve: vtipné scénky (např. o slovenských zvycích) střídaly básně (recitované v češtině i maďarštině) a chvíle k zamyšlení. Skutečným vrcholem byla sobotní celovečerní adorace - v tichu, modlitbě, při četbě Písma, i s písní na rtech. Měla zřejmě něco do sebe - během noci totiž na-

padlo asi 10 cm velmi kvalitního sněhu. Bohu díky!

Neděle pak patřila našim vzácným hostům z Polska - dozvěděli jsme se, jak u nich církev žije, naučili nás "pohybovku" - a to všechno v jejich rodném jazyce :o)! Nakonec jsme byli pozváni na pěší pouť do Czenstochowé - tato nabídka by rozhodně neměla zapadnout...

Nesmíme opomenout, že paralelně s tematickým víkendem měla na Vesmíru své soustředění i VeKa - naše diecézní kapela. Jaké plody toto jejich setkání přineslo, jsme se mohli včera přesvědčit na Diecézním setkání mládeže v Hradci Králové..

Zbylé tři "prázdninové" dny se nesly ve volnějším duchu. Skutečnou BOMBOU byl skvěle připravený pondělní večer náhodských "mládežníků". Byla to show, které nechybělo nic. Měla spád, zapojili se do ní všichni a nikdo neměl šanci se nudit. Nechyběli ani exkluzivní hosté - mezi nimi i P. Vláďa, který se na nás přijel podívat a strávil

s námi následující sváteční den.

Ten jsme zahájili mší svatou a odpoledne pěší túrou na Velkou Deštnou - tam jsme si "z plna hrdla" zazpívali československou hymnu (a tím se aspoň na dálku spojili s našimi bratry), poněkud pozměněnou verzí české lidové "Beskyde, Beskyde" a další... Večer se pak odehrával country bál v režii nás, Pardubáků, a přátel z Prahy, Náchoda.. Tamější tancectví jsme naučili čtyři nové country tance a po půlnoci jsme se (teda: většina z nás) uložili ke spánku. Středa ráno už patřila odjezdu - i když velmi unaveni, zkonstatovali jsme, že - podobně jako loni - i letos se "podzimky na Vesmíru" náramně vyvedly...

Za všechny z pardubického "spolča": Martin Beran, Dave Kalivoda a Honza Zajíc

P.S. A co se týče pozměněné verze „Beskyde, Beskyde“: zkuste si na melodii písně zazpívat pouze její název... Nevěřili byste, jaké jsme s tím na Vesmíru slavili úspěchy... :o)))

ThDr. Jiří Doležal: Jak často, jak mnoho a proč odpouštět (Výklad oddílu Mt 18,21-35)

Kapitoly 16 až 20 Matoušova evangelia jsou Kristův řád života v Církvi. Termín bratr označuje člena mé církve, s nímž žijí ve společenství eucharistie. Tito bratři (a sestry) ale nejsou lidé bezvadní, naopak: hřeší. Právě v církvi jsou nejnaléhavější problémy, které musíme řešit. Verš 21: Petr vystupuje jako mluvčí učedníků. Oslovuje Krista "Pane", tím vyznává jeho svrchovanost. Sám nabízí odpověď: až sedmkrát! Tím se domnívá, že překonává učení a praxi farizeů, kteří požadují odpustit až 3x za den tentýž hřích. Ježíšova odpověď je **nepočítat**, stále znovu odpouštět, i když viník to dělá stále znovu! Otázka čtenáře-posluchače: Je to lidsky možné takhle dělat? Odpověď dává následující podobenství o nemilosrdném služebníkovi. Tuto parabolou má jen Matouš. Podobenství je malé drama o třech dějstvích. První část líčí služebníka s nesplacitelným dluhem před svým Pánem a věžitelem. Bezprostředně "sotva však vyšel..." navazuje setkání tohoto omlostněného služebníka s kolegou dlužícím nepatrnou částku. Třetí část je výstražné odsouzení nemilosrdného služebníka. V úvodu připomíná Ježíš království nebeské (to již začalo příchodem Mesi-

áše) - v tomto království je možné žít tak, jak nás Ježíš učí ve svých podobenstvích.

Verš 26: "měj se mnou strpení" - řecký text používá slova projevu božské úcty (proskinese, lat. adoratio); mluví se tu o tom, co se děje mezi Bohem a lidmi.

Verš 27: "ustrnul" - řec. milosrdenství Boží, vztah Boha, který se smilovává.

Verš 31: spoluslužebníci se zarmoutili - kvůli neochotě dobře řešit problémy mezi bratry = neochota odpouštět uvnitř společenství naší církve! Zde myslíme na své nejbližší okolí, svou farnost.

Verš 32: Pán odpustil **celý** dluh. Odpuštění musí být úplné.

Verš 33: Otázka v textu je otázkou a výzvou pro čtenáře - posluchače. Stejně tak je pro nás výzvou prosba v modlitbě Páně, ve které se odvoláváme na naše odpouštění.

Výtah z přednášky konané 13. 10. 2003 v rámci cyklu Pondělní večery u sv. Jana připravil Jan Kohl. Text najdete také na adrese <http://vecery.misto.cz>.

PŘÍPRAVA NA SVÁTOST BIŘMOVÁNÍ

Jak jste si mnozí všimli, po dvou letech u nás v Pardubicích opět začala příprava na biřmování. Já bych vám chtěla sdělit dojmy z prvního setkání.

Vypadá to, že účastníků a účastnic není o nic méně než minule (tzn. asi 60). Kostel sv. Jana, kde se budou biřmovanci scházet, dokud nebudou funkční alespoň některé místnosti na faře, byl zaplněn.

Když se kostel rozezvučel písní „Prosba k Duchu svatému“, začala mše sv. Sloužil ji P. Vladislav Brokeš, který má i celou přípravu na starosti. Mše sv. byla velice krásná, ať už díky tématickému kázání o Boží lásce, či rytmickému doprovodu klášterní scholy.

Poté následovala přednáška p. Stanislava Kašpara o povolání, která mě velmi oslovila.

Biřmovanci se do ní mohli zapojit i prakticky. Ale ta praktická část je teprve čekala - ve skupinkách. A tady také začala práce nás, animátorů skupinek. Celkem se biřmovanci rozdělili do osmi skupin (ne náhodně - byla tu hudební skupinka, skupinka dospělých či skupinka katechumenů).

Zde se mezi sebou seznámili

a diskutovali na téma Boží láska a povolání v životě člověka. Jelikož bylo pořád o čem se bavit (jedna ze skupinek se stihla pouze představit), začala závěrečná modlitba o něco déle, než bylo naplánováno.

Při tlumeném světle jsme poděkovali za první setkání (a poprosili za další), zazpívali meditativní píseň a mohli se vydat domů.

Chtěla bych na závěr popřát otci Vláďovi mnoho síly a nápadů do dalších setkání, aby byly minimálně stejně zdařilé jako to první.

Lucie Fibichová

Informace o přednášce ThDr Jana Roskovce o eucharistii v bibli

Přednáška, která se konala v rámci Pondělních večerů 23. září 2003, vycházela pouze z pohledu, který je založen na biblické exegezi, a nebyl v ní zahrnut pohled katolické tradice. Je důležité zdůraznit, že dnešní katolická teologie přijímá bibli jako výchozí platformu pro vědecký pohled na eucharistii.

Slavíme-li památku toho, že se Pán Ježíš za nás vydal, připomínáme si večeři, kterou slavil Ježíš se svými učedníky, při níž ustanovil eucharistii. Biblická zpráva o této události je pro nás dnes dostupná v následujících textech:

Sv. Pavel (1 Kor) přináší nejstarší tradovaný text, který převzal z tehdejší doslovné formulace očitých svědků. Pavel tedy sám tato slova neformuloval, ale přijal je z tradice, která je předávána jako slova Pánova. Texty Lukášova evangelia a 1 Kor jsou si blízké. Naproti tomu stojí a události doplňují texty Matoušova a Markova evangelia. Rozdíly jsou větší než pouhá stylizace, a proto jde zřejmě o dvě nezávislé tradice v prvotní církvi.

Exegeticky lze rozlišovat různé detaily - časové údaje, slova a jednání u chleba a kalicha a eschatologický dodatek.

Z biblických textů vyplývá, že slavená večeře navazuje na Ježíšovo jednání po celou dobu jeho veřejného působení. Je třeba eucharistii vidět v souvislostech událostí, jako bylo zázračné nasycení, proměnění vody na svatbě, stolování s hříšníky a celníky (tolik odsuzované farizeji), podobství o hostině připravené králem pro pozvané, ale i v souvislostech událostí po Ježíšově vzkříšení – setkání s Emauzskými (podle lámání chleba poznají Pána lépe, než podle tváře), společné jídlo na břehu připravené Ježíšem. Společenství stolu je tedy velmi důležitým atributem, který eucharistie zdůrazňuje. Rozhodně nejde o helenistickou mysteriozní slavnost, která by slibovala spásu od toho, co nastane. Naopak, eucharistie odkazuje k minulosti a ukazuje spásu jako zisk z Ježíšova jednání v minulosti, když se za nás vydal. Ježíš měl nejbližší k farizeům a esejcům. Jejich stolování však bylo pouze pro vybrané – čisté a spravedlivé. Jedinou podmínkou, kterou na nás eucharistie klade, je naše ochota se jí vhodným způsobem zúčastnit spolu s druhými.

Poslední večeře je s největší pravděpodobností velikonoční

večeří, není však výslovně zmíněn ani beránek, ani hořké byliny. Přesto sv. Pavel Ježíše s pravým beránkem ztotožňuje.

Chléb, který Ježíš láme a rozdává, byl kvašený (řecký výraz pro nekvašený chléb je odlišný). Ježíš se ztotožňuje s chlebem, který rozdává společenství shromážděných jako hostitel. Protože společné jídlo spojuje účastníky hostiny, chce on být tím, kdo všechny přítomné propojuje navzájem. Stává se tedy i rozdáváním pokrmem. Jednota společného stolu pak nemůže být po ukončení hostiny rozdělena. Proto sv. Pavel upozorňuje, že nelze jíst z plodů eucharistie „nehodně“. Tímto výrazem se rozumí neochota udržet společenství, které eucharistie vytváří a popírat její sociologický a sociální rozměr. Rozlišování svátostného chleba od obyčejného znamená tedy i to, že chápeme Kristovo jednání, který se vydal, a projevíme ochotu vydat sami sebe za druhé.

Tyto pohledy, na které přednáška poukázala a zdůraznila, jsou jistě i pro nás důležité a měli bychom své chápání eucharistie o ně rozšířit a doplnit.

Zapsal: Jan Franc

PROSBA

Obracíme se na naše farníky s prosbou o pomoc při úklidu našich kostelů (sv. Bartoloměje a sv. Jana). Zároveň hledáme obětavce, kteří by pomohli při květinové výzdobě v kostele sv. Bartoloměje. Je v zájmu každé farnosti, aby se o své kostely starala – výzdoba a čistota v nich svědčí i o našem vztahu k těmto památkám. Proto Vás chceme upřímně poprosit o spolupráci na tomto společném díle, ze kterého pak nakonec máme užitek všichni. Tímto také děkujeme všem, kdo tyto služby nezištně vykonávají – Pán Bůh zaplatí!

Vaši kněží

KATECHETICKÉ OKÉNKO

IV. CELOSTÁTNÍ SETKÁNÍ KATECHETŮ

Ve dnech 25.-27. října se v Hradci Králové konalo IV. celostátní setkání katechetů. Společným tématem tohoto setkání bylo posouzení nových metod katecheze po II. Vatikánském koncilu a jejich vztah ke Katechismu katolické církve. Mezi přednášejícími byli P. ThDr. L. Dřímál z Cyrilometodějské teologické fakulty v Olomouci, Mgr. Eva Muroňová z Katechetického centra v Ostravě, P. ThDr. J. Šelinka z Katechetického centra v Nitře, kardinál Schönborn – arcibiskup vídeňský, P. Ing. A. Opatrný z Pastoračního centra v Praze a prof. M. Bliem z Rakouska.

V přednášce Mgr. Muroňové mimo jiné zazněly důležité myšlenky a skutečnosti katecheze dnešních dětí ve školách. Pro dítě, které nemá doma křesťanské zázemí, je nejdůležitější nejdříve vytvořit dispozice k přijetí víry. To znamená učit ho žít desatero, mít Boha blízko

v jeho životních situacích. Učit ho se ptát a na toto ptaní dát křesťanskou odpověď. Cílem náboženské výchovy ve smyslu prvotní evangelizace je vychovat člověka, který je schopen důvěřovat, který je schopen dialogu, solidarity, lásky a oběti, a který má schopnost zrát. I pro děti z křesťanského prostředí je potřeba v katechezi kromě nauky zařadit zážitkové učení, aby se naučily svou víru žít.

Katechismus katolické církve je výklad základu - to, co církve učí a na čem staví vše ostatní. Podle kardinála Schönborna je důležité se vrátit k vyprávění o Božím plánu spásy a ke křesťanské morálce, začít nový život skrze svátosti. V katechezi jsou velice potřebné příklady lidí, kteří žili (světcí), nebo žijí naplněným křesťanským životem. M. Bliem říká: „Musíme být dětem chlebem, z kterého mohou žít. Pak mohou poznat, že Ježíš Kristus je pro ně chlebem, z kterého mohou žít věčně!“

POVÍDKA

„Poutník veselý, opálený chodí krajinou. Dojde až do země, která je obklopena vysokými horami, slunce zde nezasvitne. Lidé v této zemi jsou smutní a bledí. Poutník se rozhodne na čas zde usadit. Chodí mezi lidmi a vypráví o slunci. Lidé ho mají rádi, začínají být veselejší. Po nějaké době poutník odchází. Lidé jsou nejprve zklamaní. Pak začínají sami mezi sebou o slunci povídat. Pomalu se rozjasňují jejich obličej, slunce svými paprsky pomalu prosvítuje přes hory... sluníčko začíná svítit do jejich srdcí. Z lidí smutných, bledých se stávají lidé veselí, opálení“

A to je práce katechety. Katecheta není ten, kdo vyučuje katechismus, ale ten, kdo vychovává k tomu, aby děti uměli odpovědět na Boží výzvu.

Blíží se doba adventní.

Jak probíráme ADVENT v jednotlivých ročnících.

Cíle v jednotlivých ročnících:

- 1. tř. Ježíš je veliký dar**
Bůh nám posílá svého Syna, dává nám veliký dar
- 2. tř. Ježíš je Zachránce**
Bůh není jen dar, ale je i Zachránce
- 3. tř. Panna Maria**
Maria říká Bohu „ano“
- 4. tř. Cesta ke světlu**
Výzva k aktivnímu postupu (sv. Lucie, Maria, Josef)
- 5. tř. Slyším Boží hlas**
Doba ztišení a naslouchání
- 6. tř. Ježíš se stal člověkem**
Doba obrácení, doba přípravy na setkání
- 7. tř. Ježíš se narodil do tohoto světa**
Doba obrácení k bližnímu, konkrétní skutky lásky (misie)
- 8. tř. Připravujeme cestu Pánu**
Advent doba čekání na království pokoje
- 9. tř. Bůh se stal člověkem**
Doba čekání na Spasitele, advent doba přítomnosti

Děti se neučí ihned v první třídě všechno. Každý rok se dozví něco nového (tzv. spirálové osnovy). Pokud má být člověk všestranně rozvinutý, musí v něm být vychovávána i náboženská dimenze.

Katechetky Ilona Fibichová a Irena Zbrojová

ZNÁME JE?

MARIE METELKOVÁ

V dnešním čísle FZ Vám představujeme mladou, úspěšnou studentku 3. ročníku farmacie a zároveň jednu z vedoucích mladých skautek v Pardubicích – **Marii Metelkovou**. Marie se narodila 27.10.1982 v katolické rodině a má dva starší sourozence – sestru Blanku a bratra Martina. Oba již mají své rodiny. Už v raném dětství okusila schůzky mladých katolíků ve společenstvích, které se konaly přímo u Metelků doma. Po revoluci v roce 1990, kdy skaut znovu ožil a začal fungovat, se také Marie účastnila schůzek v oddílu. A jak čas plynul, Marie dospívala a skauting jí přirostl k srdci natolik, že složila potřebné zkoušky a po O. Kylarové a A. Šlégrové se stala vedoucí skautek. Proto máme taky v tomto čísle FZ možnost blíže představit skauting dětem a mladým, kteří touží najít bezva partu a naučit se hodně skvělých věcí.

Co skauting je? Je to:

- = příprava na celý budoucí život
- = způsob, jak poznáš, co v tobě je příležitost ukázat, co dovedeš
- = společný jazyk chlapců a děvčat z více než 150 zemí světa
- = přátelství, zábava, sport, odpočinek, poznání, ale i dřina a překonání sebe sama
- = nezištná pomoc druhým

Skauti se během roku scházejí na družinových schůzkách, kam chodí děti stejného věku: od 6 do 11 let – holkám se říká „SVĚTLUŠKY“ a klukům „VLČATA“. Tyto děti mají v programu schůzek zejména hru. Ta je na prvním místě.

Druhou skupinu tvoří děti od 12 do 15 let. Jsou to „SKAUTKY“ a „SKAUTI“ a jejich hlavním úkolem

je organizovat si program schůzek společně. Ale mají svého vedoucího (rádce), který jim pomáhá a vede je na poli zručnosti, zdravotědy, zákonitostí přírody a mnoho jiného.

Skupina mladých ve věku 15 až 25 let – říká se jim „RANGERS“ (holky) a „ROVERS“ (kluci) – klade důraz na hledání své vlastní životní cesty. Když se mladá holka nebo kluk rozhodne stát se vedoucím, musí absolvovat 2 zkoušky – 1. Čekatelská, 2. Vůdcovská – které v sobě zahrnují základy pedagogiky, dále psychologii, metodiku, zdravotědu, hospodaření, právo, historii skautingu a jeho myšlenkové základy.

Jaké jsou pravidelné akce skautek 4. oddílu?

Scházejí se po družinách 1x týdně ve skautské klubovně na faře a jednou za měsíc vyrazí na výlety. V zimě jezdí na lyže a sáňky zejména do Jilemnice. V létě pořádají 14denní stanový tábor, kde se snaží naučit spolupráci malých s velkými. Společně se podílejí na všech činnostech, jako je vaření, mytí nádobí, úklid, příprava dřeva na topení, společná zábava ... Tábor je propojen celotáborovou hrou, která má za úkol stmelit celou skupinu skautek. Mezi nejhezčí táborové zážitky patří mše svatá v přírodě pod širým nebem; táboráky, písničky, uvědomění si zákonitostí přírody a splynutí s ní, mytí se ve studené vodě potůčku, západ sluníčka, a taky noční hlídky, doprovázené světlem světlušek.

Během roku se účastní charitativních akcí, jako jsou „Květinový den“, „Kapka naděje“, nebo pomoc v zatopených oblastech. O Vánocích nosí Betlémské světlo starým lidem a zpívají koledy. Hrají taky divadlo – v Pardubicích se proslavily zejména hrami od Járy Cimrmana. Jednou za rok organizují skautské závody, kde soutěží družiny různých oddílů ve skautských znalostech a dovednostech.

Heslem skautů je „BUĎ PŘIPRAVEN“: pomoci bližním, zvládat překážky života, A taky se každý skaut řídí příkazem vykonat alespoň jeden dobrý skutek denně.

A závěr tohoto článku patří poděkování dnešních vedoucích oddílů těm, kteří je vedli a připravovali na úkol vést mladé, aby se z nich jednou stali hodní, samostatní a zodpovědní lidé.

Za příjemný a poučný rozhovor děkuje
M. Turociová

DUCHOVNÍ HUDBA

OBČASNÍK PRO DUCHOVNÍ HUDBU Č.15

KAPITOLY Z HISTORIE CHRÁMOVÉ HUDBY 3.ČÁST – LIDOVÝ ZPĚV (2)

V 16. století se pod vlivem vývoje českého zpěvu u českých bratří, luteránů a utrakvistů objevují u katolíků snahy o dovolení českého zpěvu při liturgii. V roce 1523 vyšel v Plzni první český kancionál – Písničky velmi pěkné a příkladné na nedělní čtení - který byl ještě bez notového zápisu a v letech 1580 a 1595 katolické zpěvníky Šimona Lomnického z Budče. V nich se můžeme setkat s řadou textů a nápěvů přejatých z nekatolických kancionálů. Roku 1601 byl vydán v Brně obsáhlý Kancionál Jana Rozenpluta a r. 1622 v Olomouci „Písně katolické“. V Praze dochází k podobnému činu až roku 1642 vydáním Českého dekadordu, jenž obsahuje nově také několik českých písní na texty mešního ordinaria. Pravděpodobně bylo již tehdy někde v Čechách možno zpívat při liturgii česky. Z dnešního pohledu byly však pro český katolický zpěv zásadní zpěvníky Adama Michny z Otradovic - Česká mariánská muzika (1647) a Svatoroční muzika (1661), které vycházely z nového pohledu barokní doby. Některé z cených Michnových písní máme v kancionálu dosud. Pravděpodobně nejrozšířenějším českým kancionálem na přelomu 17. a 18. století se stal Český kancionál Václava Matěje Šteyera. Šteyer byl jezuita a jezuité přikládali zpěvu velký význam. Šteyerův kancionál následovaly ještě další notované kancionály, a to „Kaple královská zpěvní a muzikální“ Václava Holana Rovenského (1693) a

později „Slaviček rajský“ Jana Josefa Božana (1719). Ve všech těchto kancionálech se setkáváme většinou s písněmi přejatými či od neznámého autora, výjimkou je pouze autenticita Michnových písní. Přestože měly tyto sbírky vysokou hodnotu hudební i textovou, trvalo ještě dlouho, než došlo k běžnému používání a lidový český zpěv nebyl pouze tolerován. Roku 1756 nařídila císařovna Marie Terezie biskupům, že tam, kde není provozována figurální hudba, mají dovolit lidový zpěv v národním jazyce. V době josefinismu - spolu s církevními reformami byly činěny pokusy o sjednocení lidového zpěvu - byl pak úředně předepsán zpěvník Katholisches Gesangbuch (1774), což ale v Čechách nebylo přijato a udržely se zde staré zpěvníky. Situace lidového duchovního zpěvu v našich zemích se tak nezměnila až do vydání velmi úspěšného kancionálu - Auplná kniha duchovních písní katolických Tomáše Fryčaje (1788), který přinesl potřebné oživení lidového zpěvu a dočkal se sedmi vydání. Obsahuje mj. devět cyklů písní ke mši, dva k requiem a stal se pramenem k vydání Katolického kancionálu Tomáše Bečáka (1847). Spolu s Kancionálem Vincence Bradáče (1864), zvaném také Svatojanský, ovlivňoval lidový zpěv až do dvacátého století.

(dokončení příště)

Jiří Kuchválek
regenschori

SETKÁNÍ MINISTRANTŮ

V pátek 26.září tohoto roku se pod klášterním kostelem děly zajímavé věci. To parta deseti ministrantů doprovázena Honzou a Davidem vyrazila do podzemních katakomb hledat poklad. Nalezli ho? Po projití temnými chodbami na naše ministranty čekaly zajímavé úkoly. Nejdříve měli vyjmenovat části mše svaté, potom obsluhovat konvičky a nakonec složit kalichová plátna. Svého úkolu se zhostili dobře, a tak konečně mohli přistoupit k hledání slíbeného pokladu, který se nacházel v jedné tajné chodbě. Odměna byla sladká!!!

Bylo to první setkání ministrantů z klášterního kostela, které napomáhá ke zlepšení slavení liturgie, ale které má také za cíl vytvořit společenství kolem oltáře. Srdečně zveme i další ministranty do našich řad, protože sloužit Pánu Ježíši v presbytáři je zvláštní milost. Schůzky se zatím nekonají pravidelně. Kdo má zájem, tak ať mi zavolá nebo napíše. Můžou samozřejmě přijít i ministranti sloužící v jiných kostelích.

Na setkání se těší P. Vladislav Brokeš
Tel: 777821182, e-mail marijano@volny.cz

SALEZIÁNSKÉ STŘEDISKO

V měsíci říjnu jsme uspořádali pár zajímavých akcí, o kterých bychom vás chtěli informovat.

V polovině měsíce jsme se vypravili do Zlína, abychom společně s místní mládeží prožili jeden diskotékový večer. Zároveň jsme si trochu prohlédli středisko a chvíli si popovídali s Petrem Kopřivou. V sobotu jsme vyrazili na mariánské poutní místo Sv. Hostýn. Počasí bylo nádherné a my jsme se „strefili“ do poutě myslivců a nimrodů.

V ten samý den, 18. října, Indi pořádal výlet pro děti. Tentokrát se šlo do Bohdanče. Děti dorazili do Rosic, kde si zahráli několik zajímavých her.

A do třetice všeho nejlepšího. Naši sportovci – volejbalisté – zahájili další sezónu Amatérské volejbalové ligy přípravným turnajem v Hradci Králové.

Nejprve prohráli všechny zápasy v základní skupině, pak vyhráli všechny zápasy v další části turnaje a domů si přivezli nový míč.

Ke konci října se na středisku odehrál nohejbalový turnaj. Zpočátku se zdálo, že bude málo týmů, ale nakonec se jich přihlásilo devět. Hrál se na dvě skupiny. Vítězem celého turnaje se stal tým „Salesiánská smeč“ v sestavě Luboš S. a Martin V. Trofej je vystavena na středisku v baru.

Konec měsíce byl ve znamení podzimních prázdnin a tak skupinka 11 mladých vyrazila do Orlických hor. Útočištěm se stala fara v Jablonném n. Orlicí. Jednodenní výlety: Kralický Sněžník (tam se nám nepodařilo dojít), Těchonín – vojenská tvrz Bouda (tu jsme si prohlédli celou) a pak město Letohrad (jen některé zajímavosti).

AKCE A ČINNOSTI SALESIÁNSKÉHO STŘEDISKA MLÁDEŽE V LISTOPADU

1. listopadu	ODPOLEDNE HER A PÍSNÍ	SaSM Pce
7. – 9. listopadu	PŘEBOR SHM	Pardubice
22. listopadu	SAVIO CUP (ročník 91 – 93)	Praha- Uhříněves
10. 11. – 19.12.	VÝSTAVA – SVĚT NAŠIMI SMYSLY	SaSM Pce
23. listopadu	MUZIKANTSKÁ CECILKA 2003	SaSM Pce
29. listopadu	TROCHTA CUP	Ostrava
28. – 30. listopadu	DUCHOVNÍ OBNOVA PRO STARŠÍ OD 16 LET	Borová u Poličky

Zvláště bychom chtěli upozornit **na výstavu** pod názvem: **SVĚT NAŠIMI SMYSLY**. Jedná se o interaktivní výstavu. Pro školy je otevřena v dopoledních hodinách od 8,30 do 14,00 hod. v Po až Pá; pro veřejnost v Út, Čt, Ne od 16,00 do 18,00 hodin.

Vstupné: studenti, důchodci 20,- Kč/osoba; rodinné vstupné 50,- Kč; dospělá osoba 30,- Kč.

SKAUTSKÉ HNUTÍ

Schůzky se konají na faře dle následujícího rozpisu:

5. chlapecký oddíl: vlčata (7-11 let) – úterý 16:00 až 17:30 hod. (schůzky vede Jakub Rejman)

8. dívčí oddíl: světlušky (7-11 let) – úterý 17:00 až 18:30 hod. (schůzky vede Jana Kosková)

4. dívčí oddíl: světlušky (6-8 let) – pátek 15:00 až 16:30 hod.

světlušky (10-12 let) – pátek 16:30 až 18:00 hod.

skautky (12-15 let) – pátek 16:30 až 18:00 hod

starší rangers (18 a více let) – pátek 19:00 až 20:30

(schůzky vedou Marie Metelková, Petra Kylarová a další)

Těšíme se na Vás!

DŮM POKOJNÉHO STÁŘÍ V ROSICÍCH NAD LABEM

V minulém Farním zpravodaji jsme informovali čtenáře o celkovém záměru Oblastní charity Pardubice, která je účelovým zařízením římskokatolické církve. Nyní, před blížící se Tříkrálovou sbírkou, cítíme povinnost informovat veřejnost o Domě pokojného stáří sv. Josefa v Rosicích n. L., protože velká část peněz z předchozích sbírek byla určena právě na něj. Přípravné práce stavby domu budovaného Oblastní charitou Pardubice jsou v podstatě dokončeny, stavba je ve fázi územního schvalování, které se však snaží za každou cenu překazit skupina sousedů. Pro přehlednost uvádíme v krátkosti přehled nejdůležitějších údajů o přípravě této stavby.

V srpnu roku 1999 staří a nemocní manželé dávají svůj dům se zahradou o celkové rozloze 2244m² Oblastní charitě Pardubice s přáním, aby z něho vybudovala Dům pokojného stáří sv. Josefa. Charita dar přijímá, neboť z jejího statusu vyplývá veřejný závazek - starost o staré nebo postižené občany na Pardubicku. Současně odkupuje podíl nemovitosti od dcery dárců, aby na objektu nespočívalo žádné břemeno. Od této doby jsou započaty první přípravné práce, zejména utváření představ o budoucím domě a shánění finančních prostředků na první projektové práce. Pro zkrácení dále uvádíme události až od roku 2002.

Květen 2002: Dokončena projektová dokumentace pro územní řízení. **Srpen 2002:** Kvůli námitkám právníka sousedů přerušuje stavební úřad řízení do 31.10. 2002 a vyzývá Charitu, aby co by navrhovatel doplnila návrh o hlukovou studii. **Únor 2003:** Po dlouhých průtazích stavební úřad vydává rozhodnutí o umístění stavby, sousedé se ve správní lhůtě odvolávají ke krajskému úřadu. **Červenec 2003:** Krajský úřad ruší rozhodnutí o umístění stavby vydané stavebním úřadem pro správní pochybení a vrací záležitost k novému projednání a rozhodnutí.

Srpen 2003: Charita předkládá projekt domu pokojného stáří Krajskému úřadu Pardubického kraje jako součást záměru „Komplexní služby pro staré nebo postižené občany na Pardubic-

ku“ a žádá o zařazení do databáze projektů podporovaných fondy EU. **Září 2003:** Jednání s účastníky řízení na stavebním úřadě: k dohodě opět nedochází, všichni účastníci hájí svá stanoviska, včetně rady městského obvodu Pardubice 7, což vyplývá z jejich předchozích zasedání. **Říjen 2003:** Stavební úřad vydává rozhodnutí o přerušení řízení a ukládá sousedům podat u soudu do pětačtyřiceti dnů návrh na rozhodnutí ve sporné věci.

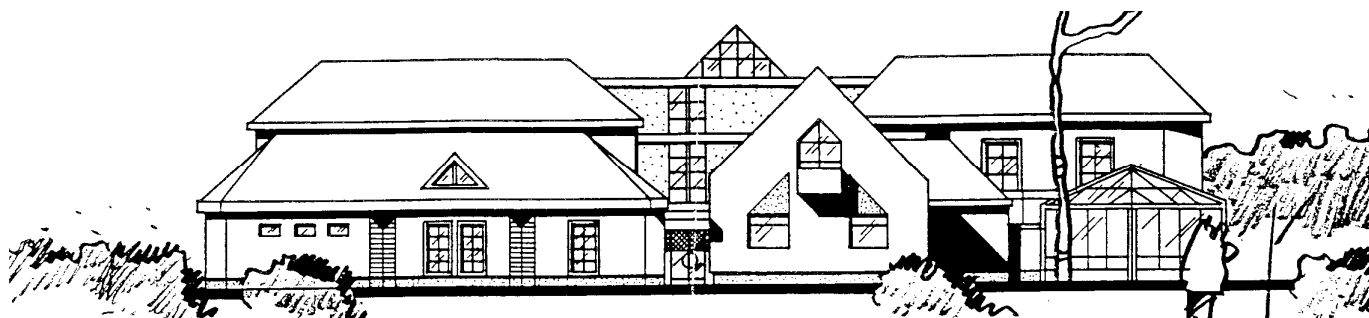
Toto je výčet událostí posledních dvou let, které se zdají být v některých fázích těžko pochopitelné, pomalé a nikam nevedoucí. Prosby, urgency, neustálé návštěvy úřadů, dotazy a snaha o dohodu nic neuspíšily.

Co bude dál?

„Vyměňte parcelu za nějaké jiné vhodné místo,“ zaznělo z úst jedné diskutující na lednovém setkání s občany v Rosicích, které se konalo v tomto roce. Nabízí se otázka: Kde umístit staré lidi, kteří již potřebují celodenní péči? Říká se, že práva jednoho končí tam, kde začínají práva druhého. Charita se chce o staré spoluobčany postarat a vzít je do svého zařízení, vybudovaného za tím účelem. Na druhé straně jsou lidé, kteří jí v tom brání. Někteří z nich v sousedství ani nebydlí, mají tam pouze své pozemky a tvrdí, že klesnou na hodnotě. Ze zkušenosti z podobných zařízení víme, že důchodci z domu téměř nevycházejí. Potřebují úsměv a vlídné slovo ve spojení s profesionální péčí, a to je jim poskytováno uvnitř zařízení, které je k tomuto účelu dobře vybaveno. Viděli jsme spokojené staré tváře tam, kde už by to nikdo nečekal. Tito staří lidé měli však jedno velké bohatství. Nikomu nevadili. Ne proto, že byli uprostřed liduprázdné planiny. Ale proto, že je lidé přijali k sobě. Podaří se to také nám? A dočkají se toho lidé, kteří již na dům pokojného stáří čekají?

Věříme, že u soudu dopadne celá věc pro Charitu příznivě a že stavba bude realizována tak, jak si to přejí dárci. Nesporná je však skutečnost, že se termín zahájení stavebních prací prodlužuje.

Karel Tajovský, ředitel Oblastní charity Pardubice

KALENDÁŘ

PRAVIDELNÉ AKCE

Úterý	Mariánský večer	kostel sv. Jana	po mši sv.
	Adorace	kostel sv. Jana	19 - 20 hod.
Středa	Cvičení maminek s dětmi	salesiánské střed.	9:30 hod.
Čtvrtek	Společenství dospělých	dle domluvy	20:00 hod.

DALŠÍ AKCE

St 12.11.	Seniorklub	saleziánské střed.	14:30 hod.
Ne 16.11.	Sbírka na pojištění majetku diecéze	při všech bohoslužbách	
Po 17.11.	Státní svátek		
Út 18.11.	Objednání mši sv. na prosinec	fara	7:00 hod.
Čt 20.11.	Mše sv. v Domově důchodců	DD u kostelíčka	15:00 hod.
	Příprava na biřmování	sv. Jana	18:00 hod.
Ne 23.11.	Slavnost Ježíše Krista Krále		
Po 24.11.	Celodiecézní kněžský den	Hradec Králové	
Út 25.11.	Pastorační rada farnost	fara	19:15 hod.
So 29.11.	Adventní koncert agentury Viva art	sv. Bartoloměje	19:00 hod.
Ne 30.11.	1. adventní neděle		
Čt 4.12.	Zpovědní den	sv. Bartoloměje kostel sv. Jana	8 - 16 hod. 16 - 18 hod.
	Mše sv. v Domově důchodců	DD u kostelíčka	15:00 hod.
	Příprava na biřmování	sv. Jana	18:00 hod.
So 6.12.	Farní adventní den	saleziánské střed.	10 - 17 hod.
Po 8.12.	Slavnost P. Marie, počaté bez poskvrny prvotního hříchu - mše sv.	kostel sv. Jana	6:30 hod.
		kostel. sv. Jana	12:00 hod.
		Zvěstování P. Marie	16:00 hod.
		sv. Bartoloměje	18:00 hod.
St 10.12.	Seniorklub	saleziánské střed.	14:30 hod.
Čt 11.12.	Koncert ZŠ Gorkého	sv. Bartoloměje	17:00 hod.
So 13.12.	Koncert agentury Jiří Macek	sv. Bartoloměje	19:00 hod.
Ne 14.12.	Sbírka mariánská	při všech bohoslužbách	

Uzávěrka příštího čísla Farního zpravodaje bude 5. prosince, příští číslo vyjde 14. prosince 2003

PODĚKOVÁNÍ

Upřímně děkuji paní Balcarové za obětavou a namáhavou práci na zahradě u Kostelíčka. Přeji hodně sil a vytrvalosti i nadále.

P. Antonín Sokol

PRO ZASMÁNÍ

Matka připravuje lívanec pro své dva syny, Matouše (5) a Árona (3). Chlapci se začnou hádat, kdo dostane první lívanec, a matka využije příležitosti k morálnímu ponaučení. "Kluci, kdyby tady seděl Ježíš, řekl by ‚Ať si první lívanec vezme můj bratr, já mohu počkat.‘" Matouš se otočí na mladšího bratra a prohlásí: "Árone, ty budeš Ježíš!"

J J J

Kněz a pastor stojí u silnice a drží ceduli s nápisem: "KONEC SE PŘIBLÍŽIL! OBRAŤTE SE, DOKUD NENÍ POZDĚ!" Dohodnou se, že ceduli ukážou každému projíždějícímu autu.

"Vlezte mi na záda, vy jedni náboženští fanatici!" zakřičí první řidič a prosvítí kolem nich. Za zatáčkou náhle zakvílejí pneumatiky a ozve se hlasité šplouchnutí.

"Nemyslíš," zeptá se jeden duchovní druhého, "že bychom tam měli raději napsat: ‚ZBOŘENÝ MOST?‘"